

MUSZY (3) ai

sg m N muszy (1). ◇ n N muszé (1). ◇ pl I m muszymi (1).

Sł stp brak, Cn s.v. *mucha*, *Linde XVI w.*

Przymiotnik od „mucha” ‘owad dwuskrzydły’ (tu w wyrażeniach będących dosłownym odpowiednikiem nazwy bóstwa filistyńskiego „Ba'al z^ebhūbh” (4. Reg 1/2, 3, 6, 16) utożsamianej z czasem z nazwą czarta „Beelsebub” (np. Matth 12/24); ponieważ hebr. ba'al ‘pan władca’ z^ebhūbh ‘mucha’, przeto protestanci posługiwali się tymi wyrażeniami do zwalczania kultu obrazów w kościele katolickim; *muscinus Cn (3)* :

Wyrażenia: »muszy bałwan« (1): Abowiem Beelzebub był bałwan w Akáronie/ do kthorego sie ludzie wciekáli w obietnicach swoich/ á wykláda sie muŹy bałwan. *RejPos 79.*

»muszy bog« (1): A bárzo sie záplugáwiłá chwałá BoŹa/ obrzydłemi tymi muŹzymi bogi/ ktorzy ku wiétfzey ohydzie imieniá BoŹego/ wŹędy w boŹnicach niewiernikow zacnie fą wyłtháwieni *RejPos 79; [wołá [Źydowie] Dyabłu dziwne BoŹkie ípráwy przypifowác/ á Obrázy y pámiátki Swiętych y wybránych BoŹych Beelzebubámi/ á muŹzymi Bogámi názywác WujPosN 1584 183 (Linde)].*

»musze książę« (1): Bo wiecies że Beelzebub znaczy muŹé książę. *MurzHist I4.*

Cf **MUSZANY**

AKtt